

﴿ 93. MEKTUP ﴾

٩٣- ﴿ الْمَكْتُوبُ الثَّالِثُ وَالتَّسْعُونَ: إِلَى حَضْرَةِ الْمَخْدُومِ زَادَةَ الْخَوَاجَةِ مُحَمَّدٍ سَعِيدٍ
فِي تَحْقِيقِ التَّعْنِ الْأَوَّلِ الْوُجُودِيِّ وَبَيَانِ الْفَرْقِ بَيْنَ مَبَادِي تَعَيِّنَاتِ الْحَبِيبِ وَالْخَلِيلِ
وَالْكَلِيمِ عَلَيْهِمُ الصَّلَوَاتُ وَالتَّسْلِيمَاتُ ﴾

وَالَّذِي صَارَ مَكْشُوفًا فِي الْآخِرِ بِكَرَمِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى هُوَ أَنَّ التَّعْنِ الْأَوَّلَ
لِحَضْرَةِ الذَّاتِ تَعَالَتْ وَتَقَدَّسَتْ هُوَ تَعْنِ حَضْرَةِ الْوُجُودِ وَالْمُحِيطِ بِجَمِيعِ الْأَشْيَاءِ
وَالْجَامِعِ لِجَمِيعِ الْأَضْدَادِ وَالْخَيْرِ الْمَخْصُ وَكَثِيرِ الْبَرَكَاتِ حَتَّى إِنَّ الْأَكْثَرِينَ مِنْ مَشَائِخِ
هَذِهِ الطَّائِفَةِ قَالُوا إِنَّهُ عَيْنُ الذَّاتِ وَمَتَّعُوا كَوْنَهُ زَائِدًا عَلَى الذَّاتِ تَعَالَى وَفِيهِ غَايَةُ الدِّقَّةِ
وَكَمَالُ اللَّطَافَةِ يَحِثُّ لَا يَكَادُ بَصَرُ كُلِّ شَخْصٍ يَذَرُكُهُ وَلَا يَقْدِرُ تَمْيِيزُهُ مِنَ الْأَصْلِ
وَلِهَذَا بَقِيَ تَعَيُّنُهُ مُخْتَفِئًا إِلَى هَذِهِ الْمُدَّةِ وَلَمْ يَتَمَيَّزْ مِنَ الْمُتَعَيِّنِ وَعَبْدُهُ جَمُّ غَفِيرٍ بِرَغْمِ أَنَّهُ
هُوَ اللَّهُ وَلَمْ يَطْلُبُوا مَعْبُودًا وَمَطْلُوبًا مَا وَرَاءَهُ وَاعْتَقَدُوا أَنَّهُ هُوَ الْمَبْدَأُ لِلْآثَارِ الْحَارِجِيَّةِ
وظَنُّوا أَنَّهُ الْمَكُونُ لِلْحَوَادِثِ الْيَوْمِيَّةِ وَهَذَا التَّمْيِيزُ أَعْنَى تَمْيِيزِ الْحَقِّ عَمَّا دُونَ الْحَقِّ كَانَ
دَوْلَةً مُدْخَرَةً لِهَذَا الْمِسْكِينِ الْعَاجِزِ الْمُتَأَخِّرِ وَتَفْنَى مُشَارَكَةً غَيْرِ الْمَعْبُودِ مَعَ الْمَعْبُودِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى كَانَ حِصَّةً بَاقِيَةً مِنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مُخْتَفِئَةً لِمُلْتَقَطِ مَا
سَقَطَ مِنْ مَوَائِدِهِمْ هَذَا ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْتَنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْتَنَا
اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ ﴾ وَقَدْ صَارَ مَكْشُوفًا أَنَّ هَذَا التَّعْنِ الْأَوَّلَ الْوُجُودِيِّ
هُوَ رَبُّ خَلِيلِ الرَّحْمَنِ عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَمَبْدَأُ تَعَيُّنِهِ وَتَعْنِ خَلِيهِ وَصَارَ
مَكْشُوفًا أَيْضًا أَنَّ مَرَكَزَ هَذَا التَّعْنِ الَّذِي هُوَ جُزْؤُهُ الْأَشْرَفُ وَفِيهِ نِسْبَةُ الْأَقْرَبِيَّةِ بِالْأَصْلِ
مِنْ بَيْنِ الْأَجْزَاءِ الْآخِرِ هُوَ رَبُّ حَبِيبِ اللَّهِ وَمَبْدَأُ تَعَيُّنِهِ وَتَعْنِ مُحَبِّبِهِ عَلَيْهِ وَعَلَى جَمِيعِ

الْأَنْبِيَاءِ الصَّلَوَاتُ وَالنَّسْلِيمَاتُ. فَإِنْ قِيلَ: إِذَا كَانَ التَّعْيُنُ الْأَوَّلُ رَبِّ الْخَلِيلِ فَمَا مَعْنَى قَوْلِ نَبِيِّنَا عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ «أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ نُورِي». قُلْتُ: إِنَّ مَرْكَزَ الدَّائِرَةِ أَسْبَقُ أَجْزَاءِ الدَّائِرَةِ وَأَيْضًا إِنَّ لِلْجُزْءِ تَقَدُّمًا عَلَى الْكُلِّ فَيَكُونُ مَبْدَأَ تَعْيِينِهِ ﷺ الَّذِي عَبَّرَ عَنْهُ بِنُورِي أَسْبَقَ مِنَ الْكُلِّ بِالضَّرُورَةِ وَمَرْكَزُ الدَّائِرَةِ وَإِنْ كَانَ جُزْأً مِنَ الدَّائِرَةِ وَالدَّائِرَةُ كُلًّا لَهُ وَلَكِنَّهُ جُزْءٌ نَشَأَ مِنْهُ سَائِرُ أَجْزَاءِ الْكُلِّ فَإِنَّ جَمِيعَ أَجْزَاءِ مُحِيطِ الدَّائِرَةِ ظِلَالُ ذَلِكَ الْجُزْءِ الَّذِي هُوَ مَرْكَزُ تِلْكَ الدَّائِرَةِ فَلَوْ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ الْجُزْءُ لَمَا كَانَ مِنَ الدَّائِرَةِ اسْمٌ وَلَا رِسْمٌ. فَاتَّصَحَّ أَنَّ رَبَّ حَضْرَةِ الْخَلِيلِ وَمَبْدَأَ تَعْيِينِهِ هُوَ التَّعْيُنُ الْأَوَّلُ وَمَنْشَأُ التَّعْيُنِ الْأَوَّلِ الَّذِي هُوَ الْجُزْءُ وَالْمَرْكَزُ وَأَمْرُفُ أَجْزَاءِ تِلْكَ الدَّائِرَةِ رَبُّ حَضْرَةِ خَاتِمِ الرُّسُلِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَمَبْدَأُ تَعْيِينِهِ فَيَكُونُ أَسْبَقُ الْكُلِّ هُوَ حَقِيقَةُ خَاتِمِ التَّنْوَةِ وَيَكُونُ مَنْشَأُ ظُهُورِ الْآخَرِينَ أَيْضًا هِيَ وَمِنْ هَهُنَا وَرَدَ فِي الْحَدِيثِ الْقُدْسِيِّ فِي شَأْنِ حَبِيبِ اللَّهِ «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ وَلَمَا أَظْهَرْتُ الرُّبُوبِيَّةَ» فَإِذَا كَانَ مَبْدَأُ تَعْيِينِ خَاتِمِ الرُّسُلِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مَرْكَزَ دَائِرَةِ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ تَعْيِينِ الْخَلِيلِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَلَا جَرَمَ تَكُونُ الْوَلَايَةُ الْمُحَمَّدِيَّةُ الَّتِي مَنْشَأُهَا الْمَحَبَّةُ مَرْكَزَ الْوَلَايَةِ الْخَلِيلِيَّةِ الَّتِي مَنْشَأُهَا الْخُلَّةُ وَالْوَلَايَةُ الْخَلِيلِيَّةُ مَعَ وُجُودِ أَوْلِيَّيْهَا لَا تَكُونُ حَائِلَةً وَحَاجِزَةً بَيْنَ الْوَلَايَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ وَبَيْنَ حَضْرَةِ الذَّاتِ تَعَالَتْ وَتَقَدَّسَتْ فَإِنْ لِمَرْكَزِ الدَّائِرَةِ سَبْقَةً ذَاتِيَّةً عَلَى الدَّائِرَةِ فَلَا يَكُونُ الْخَلْفُ حَائِلًا لِلْسَّلَفِ بَلِ الْأَمْرُ بِالْعَكْسِ. وَوَجْهٌ آخَرُ لِسَبْقِ هَذَا الْمَرْكَزِ وَقُرْبِهِ إِسْمَاعٌ أَنَّهُ كُلَّمَا يَتَعَمَّقُ فِي السِّرِّ فِي هَذِهِ النُّقْطَةِ الَّتِي هِيَ الْمَرْكَزُ يَتَمَيَّزُ الْمُحِبُّ مِنَ الْمُحْبُوبِ مِنْ تِلْكَ النُّقْطَةِ الَّتِي حَاصِلُهَا الْمَحَبَّةُ وَتَظْهَرُ صُورَةُ دَائِرَةِ مَرْكَزُهَا الْمَحْبُوبِيَّةُ وَمُحِيطُهَا الْمُحِبِّيَّةُ وَتِلْكَ الْمُحِبِّيَّةُ هِيَ مَبْدَأُ الْوَلَايَةِ الْمَوْسُوِيَّةِ

وَالْمَحْبُوبِيَّةُ هِيَ مَبْدَأُ الْوَلَايَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فَهَذَا الْمَرْكَزُ
الَّذِي هُوَ الْمَحْبُوبِيَّةُ أَمْسَقُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرْكَزِ الَّذِي هُوَ الْمَحَبَّةُ وَصَارَ دَائِرَةً وَأَقْرَبَ إِلَى
حَضْرَةِ الذَّاتِ فَإِنَّ لِلْمَرْكَزِ سَبْعَةً وَقُرْبًا لَيْسَا لِلدَّائِرَةِ فَكَانَتِ الْوَلَايَةُ الْمُحَمَّدِيَّةُ أَمْسَقُ مِنَ
الْوَلَايَةِ الْمُوسَوِيَّةِ أَيْضًا وَأَقْرَبَ. وَوَجْهُ آخَرُ لِسَبْقَةِ الْوَلَايَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ وَقُرْبِهَا إِسْمُ أَنَّ
كُلَّمَا يَتَعَمَّقُ فِي السِّرِّ فِي هَذَا الْمَرْكَزِ الَّذِي هُوَ الْمَحْبُوبِيَّةُ بِفَضْلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
تَعْرِضُ لِهَذَا الْمَرْكَزِ أَيْضًا صُورَةُ دَائِرَةٍ يُرَى مَرْكَزُهَا مَحْبُوبِيَّةً صِرْفَةً وَيُظَاهَرُ مُحِيطُهَا مَحْبُوبِيَّةً
مُتَزَجَّةً بِالْمُحِبَّةِ وَهِيَ نَصِيبُ فَرْدٍ مِنْ أَفْرَادِ أُمَّتِهِ بِتَبَعِيَّتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
بَلْ بِتَبَعِيَّةِ الْوَلَايَةِ الْمُوسَوِيَّةِ عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ الَّتِي لَهَا مُنَاسَبَةٌ بِمُحِيطِ الدَّائِرَةِ
وَمِنْ هَهُنَا قِيلَ إِنَّ الْوَلَايَةَ الْمُحَمَّدِيَّةَ مَرْكَزُ فِي جَمِيعِ الْأَوْقَاتِ وَكَيْفِيَّةِ الْمُحِبَّةِ أَيْضًا مِنْ
بَرَكَاتِ تِلْكَ الْوَلَايَةِ فَإِنَّ الْمَرْكَزَ الثَّانِيَّ إِنَّمَا صَارَ دَائِرَةً بِامْتِزَاجِهَا بِهِ وَظَهَرَ مِنْهُ مَرْكَزُ
آخَرُ. يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ هَذَا الْمَرْكَزَ الثَّالِثَ أَوْرَثَ لِلْمُعَامَلَةِ تَرْقِيًا كَثِيرًا وَجَعَلَهَا أَقْرَبَ
مِنَ الْأَقْرَبِ ﴿ع﴾ لَا عُشْرَ فِي أَمْرِ مَعَ الْكِرَامِ ﴿١٠﴾ وَمَا أَظْهَرَ زِيَادَةَ عَلَى ذَلِكَ مِنْ هَذِهِ
الْأَسْرَارِ وَالذَّقَائِقِ وَمَاذَا يُقَالُ وَيُبَيَّنُ مِمَّا وَرَاءَ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ
وَرَاءَ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ لِكُونِهِ جُزْئُهُ أَوْ جُزْءُ جُزْئِهِ بِوَاسِطَةٍ أَوْ بِوَاسِطَتَيْنِ وَلَكِنَّهُ بَعِيدٌ عَنِ
التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ فِي النَّظَرِ الْكُشْفِيِّ بِمَرَايِلِ وَأَقْرَبَ مِنْهُ إِلَى الْمَطْلُوبِ بِمَنَازِلَ. فَإِنْ قِيلَ: إِنَّ
كُلَّ كَمَالٍ مُتَسَرِّ لِلْجُزْءِ مُتَسَرِّ لِلْكَلِّ فَإِنَّ الْكُلَّ عِبَارَةٌ عَنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ مَعَ أَجْزَاءِ أُخَرَ فَمَا
وَجْهُ حُصُولِ السَّبْقَةِ وَالْقُرْبِ لِلْجُزْءِ دُونَ الْكُلِّ. قُلْتُ: إِنَّ الْكَمَالَ الَّذِي يَخْصُلُ لِلْجُزْءِ
بِالْإِصَالَةِ يَخْصُلُ ذَلِكَ لِلْكَلِّ بِتَبَعِيَّتِهِ لِلْجُزْءِ لَا بِالْإِصَالَةِ وَلَا شَكَّ أَنَّ لِلْإِصَالَةِ سَبْقَةً لَيْسَتْ
هِيَ لِلتَّبَعِيَّةِ وَلِلْإِصَالَةِ قُرْبٌ لَيْسَ هُوَ لِلْفَرْعِ فَلَوْ كَانَ مَرْكَزُ الدَّائِرَةِ أَمْسَقَ قَدَمًا مِنَ الدَّائِرَةِ

فِي كَمَالَاتِهِ الْمَخْصُوصَةِ بِهِ لَسَاغَ. وَالتَّحْقِيقُ فِي الْجَوَابِ أَنَّ كَمَالَ الْجُزْءِ إِنَّمَا يَتَسَرَّى فِي الْكُلِّ إِذَا كَانَ ذَلِكَ الْكَمَالُ نَاشِئًا مِنْ مَاهِيَةِ الْجُزْءِ الْأَصْلِيَّةِ وَأَمَّا إِذَا كَانَ الْكَمَالُ عَارِضًا لِلْجُزْءِ بَعْدَ انْقِلَابِ مَاهِيَّتِهِ لَا يَلْزَمُ أَنْ يَتَسَرَّى ذَلِكَ الْكَمَالُ فِي الْكُلِّ فَإِنَّ ذَلِكَ الْجُزْءَ لَمْ يَبْقَ جُزْأً لِذَلِكَ الْكُلِّ بَعْدَ انْقِلَابِ مَاهِيَّتِهِ حَتَّى يَتَسَرَّى الْكَمَالُ فِيهِ مِثْلًا إِذَا جُعِلَ جُزْءٌ مِنَ الْوَرَقِ بِعَمَلِ الْأَكْسِيرِ ذَهَبًا وَانْقَلَبَ مِنْ مَاهِيَةِ الْوَرَقِ إِلَى مَاهِيَةِ الذَّهَبِ لَا يُمَكِّنُ أَنْ يُقَالَ إِنَّ كَمَالَاتِ هَذَا الْجُزْءِ الذَّهَبِيَّةِ تَتَسَرَّى فِي الْفِطْرَةِ الَّتِي هِيَ كُلُّهَا فَإِنَّ ذَلِكَ الْجُزْءَ لَمْ يَبْقَ جُزْأً لَهَا بَعْدَ الْانْقِلَابِ حَتَّى تَتَسَرَّى كَمَالَاتُهُ فَافْهَمُ وَقَسْ عَلَيْهِ مَعْرِفَةَ مَا نُحْضِرُ فِيهِ. فَإِنْ قِيلَ: إِنَّ التَّعَيَّنَ الْأَوَّلَ الْوُجُودِيَّ هَلْ لَهُ وَجُودٌ فِي الْخَارِجِ أَوْ ثُبُوتٌ عِلْمِيٌّ فَقَطْ وَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْ هَذَيْنِ الشَّقَّيْنِ غَيْرُ صَحِيحٍ فَإِنَّهُ لَا مَوْجُودَ فِي الْخَارِجِ عِنْدَ هَؤُلَاءِ الْأَكَابِرِ غَيْرُ ذَاتٍ وَاحِدَةٍ تَعَالَتْ وَلَا اسْمٌ فِي ذَلِكَ الْخَارِجِ مِنَ التَّعَيِّنَاتِ وَالْفَرَزَاتِ وَلَا رَسْمٌ وَلَوْ قُلْنَا بِالثُّبُوتِ الْعِلْمِيِّ يَلْزَمُ أَنْ يَكُونَ التَّعَيَّنُ الْعِلْمِيُّ سَابِقًا عَلَيْهِ وَهُوَ خِلَافُ الْمُقَرَّرِ. أُجِيبُ: أَنَّهُ ثَابِتٌ فِي نَفْسِ الْأَمْرِ فَلَوْ قِيلَ بِالثُّبُوتِ الْخَارِجِيِّ بِمَعْنَى أَنَّ لَهُ ثُبُوتًا فِيمَا وَرَاءَ الْعِلْمِ أَيْضًا لَسَاغَ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ الْمُلْهِمُ لِلصَّوَابِ.

❦ TÜRKÇE ANLAMI ❦

- Oğlu Hoca Muhammed Said'e gönderilmiştir
- Varlığın ilk taayyününü tahkik; habîb, halîl ve kelîm'in mebd-i taayyünleri arasındaki fark

Allah Teâlâ'nın lûtf ve keremi ile sonunda keşfen bilindi ki, Allah Teâlâ Hazretlerinin ilk taayyünü; her şeyi ihata eden, bütün zıtları kendinde toplayan, sırf iyilik ve bol bereketi olan vücut mertebesindeki taayyündür. Hatta bu vasıflarından dolayı bir çok şeyh vücudu zâtının ayrıntısı olarak görmüşler, Zâtının üzerine ilave olmasını kabul etmemişlerdir. Bunda büyük bir incelik ve letafet vardır.

Şöyle ki neredeyse hiçbir şahsın gözü onu idrâk edememiş, asıldan ayırt edememiştir. Bu yüzden de, taayyünü bu zamana kadar gizli kalmış, taayyün ile taayyün eden birbirinden ayırt edilememiştir. Bu nedenle Allâh olduğunu zannederek bir çokları vücuda kulluk etmiş, ondan başka mabûd ve matlûb aramamışlar, onun haricî eserlerin (dış dünyada meydana gelen olayların) temeli olduğuna inanmışlar ve günlük olayları onun yarattığını zannetmişlerdir.

Bu ayırt etme, yani Hakk'ı onun dışındakilerden ayırma nimeti sonradan gelen bu miskin ve âcize bırakılmış, bu güne kadar kapalı bir mesele olarak kalmıştır. Mabûd Sübhânehü ve Teâlâ Hazretleri ile mabut olmayan arasındaki ortaklığını reddetmek, peygamberlerin sofralarının artıkçısına nasip olmuş, onlardan arta kalan bir vazife-dir.

*"Bizi buna erdiren Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bizi doğru yola sevk etmeseydi biz doğru yola erişmezdik"*²⁴

Keşfen bilinen bir başka husus da, varlığın ilk taayyününün Halîlürrahmân'ın (a.s.) rabbi, ilk taayyünü ve halilliliğinin taayyünü olduğudur.

Keşfen yine görüldü ki, onun en şerefli ve diğer cüzler arasında asla en yakın olma nisbetini taşıyan cüzü olan bu taayyününün merkezi Habîbullah'ın rabbi, ilk taayyünü ve Habibliğinin taayyünüdür. Onun ve bütün peygamberlerin üzerine salât ve selâmlar olsun.

Soru: İlk taayyün Halîl'in rabbi ise, Peygamberimizin (s.a.v.) "Al-lâh'ın ilk yarattığı şey benim nurumdur"²⁵ sözünün manası nedir?

Cevap: Dairenin merkezi, dairenin parçalarının en önce geleni, en eski olanıdır. Bir de, parçanın varlığı bütünden önce gelir. Buna göre, Hz. Peygamberin (s.a.v.) "benim nurum" diye dile getirdiği mebd-i taayyünü, zorunlu olarak bütünden (hepsinden) öncedir.

Dairenin merkezi, dairenin bir parçası ve daire onun bütünü olmuş olsa da, merkez, diğer bütünün parçaların kendisinden doğmuş olduğu parçadır.

²⁴ A'râf, 43.

²⁵ Benzer bir mana ile Kastallânî Mevahibü'l-Leduniyye'de zikretmiştir. Bk. 1/71

Çünkü dairenin alanının bütün parçaları, o dairenin merkezi olan parçanın gölgeleridir. Eğer bu parça olmamış olsaydı, dairenin ne ismi ne de resmi olurdu.

Anlaşıyor ki, Hz. Halîl'in rabbi ve mebde-i taayyünü ilk taayyündür. Dairenin cüzü, merkezi ve en şerefli cüzü olan ilk taayyünün kaynağı ise, Hz. Hatemürüsül'ün rabbi ve mebde-i taayyündür. Böylece, hepsinden önce gelen, son Peygamber'in (s.a.v.) hakikati olmuş olur. Bu hakikat diğerlerinin ortaya çıkışına da kaynaklık eder. İşte bu yüzden, Habibullah (s.a.v.) ile ilgili olarak "*Sen olmasaydın yaratmaz, rubûbiyetimi ızhâr etmezdim*"²⁶ kudsî hadisi vârit olmuştur.

Son Peygamber'in (s.a.v.) mebde-i taayyünü, Halîl'in (a.s.) mebde-i taayyünü olan ilk taayyün dairesinin merkezi olduğuna göre, kaynağı sevgi olan Muhammedî velâyetin de, kaynağı dostluk olan Halîlî velayetin merkezi olduğu muhakkaktır.

Halîfî velayet, ilk olmakla birlikte, Muhammedî velayet ile yüce ve her şeyden münezzeh olan Hazret-i Zât arasına engel ve perde olmaz. Çünkü dairenin merkezinin daireye göre zatî bir önceliği vardır. Bu yüzden, sonradan olan önceden olana engel teşkil etmez, ama aksi olabilir.

Bu merkezin öncelik ve yakınlığının bir başka yorumu da şudur: İyi dinle: Merkezi oluşturan bu noktanın iyice içine girip derinleştikçe özü muhabbet olan bu noktada seven ile sevgili birbirinden ayrılır ve merkezini mahbûbiyet (sevgili olma), alanını da muhibbiyetin (seven olmanın) oluşturduğu bir daire sûreti ortaya çıkar. İşte bu seven olma Mûsevî velâyetin, sevgili olma da Muhammedî velâyetin mebdeidir.

Mahbubiyet demek olan bu merkez, muhibbiyet demek olan o merkezden daha önce, daha kıdemlidir. Bu yüzden merkez olmuş, Hazret-i Zâta daha yakın olmuştur. Zira dairede olmayan bir öncelik ve yakınlık merkezde bulunmaktadır. Bu yüzden de Muhammedî velâyet Mûsevî velâyetten daha kıdemli ve daha yakın olmuştur.

Muhammedî velâyetin daha kıdemli ve yakın olmasının bir başka yorumu da şudur: İyi dinle: Mahbûbiyet demek olan bu mer-

²⁶ Hadisin tahriri için bk. 1. Cilt, 44. Mektup.

kezde, Allâh'ın fazlıyla derinliklere inildikçe, bu merkeze, merkezi sırf mahbûbiyet olarak görülen (ikinci) bir daire sûreti çatar. Bu ikinci dairenin alanı muhibbiyet ile karışık mahbûbi-yettir. İşte bu durum, ümmetinden Hz. Peygambere ^(s.a.v.) ve hatta söz konusu dairenin alanıyla münasebeti olan Mûsevî velâyetine tabi olan kişilerden tek birine nasip olur. İşte bu sebeple bütün zamanlarda Muhammedî velâyetin merkez olduğu söylenilmiştir. Aynı şekilde muhibbiyet keyfiyeti de bu velâyetin bereketlerindendir. Çünkü (yukarıda adı geçen) ikinci merkez, ancak onunla karıştığı için daire haline gelebilmiş ve ondan da başka bir merkez ortaya çıkmıştır. Bu üçüncü merkezin muameleye çok büyük bir gelişme, ilerleme kazandırdığı ve onu en yakından daha yakın hale getirdiği bilinmelidir.

Büyüklerle olan hiçbir işte zorluk yoktur.

Bu sırlar ve inceliklerden başka ne ortaya konulabilir, ilk taayyünden öncesine dair bundan daha fazla ne denilebilir, ne açıklanabilir? Bir veya iki vasıta ile ilk taayyünün bir cüzü veya cüzünün cüzü olduğu için ilk taayyünden öncesi de zaten yoktur. Mamafih keşfi bakışla görülen ilk taayyünden fersah fersah öte ve matlûba kat kat daha yakın olduğudur.

Soru: Parçanın elde edebileceği her kemâli bütün de elde edebilir. Çünkü bütünün içinde başka parçaların yanı sıra bu parça da bulunur. Önceliğin ve yakınlığın bütün için değil de parça için meydana gelmesinin sebebi nedir?

Cevap: Parçanın asaleten elde etmiş olduğu kemâli, bütün asaleten değil de parçaya tabi olmakla elde eder. Tabi olanda bulunmayan bir kıdem asılda bulunduğunda şüphe yoktur. Asıldaki yakınlık da fer'de yoktur. Şayet dairenin merkezi, kendisine mahsus kemâlâtta daireden kıdemli ise bu da caizdir.

Açıklamak gerekirse: Parçanın kemâli, ancak parçanın asli mahiyetinden kaynaklandığı zaman bütüne nüfuz eder. Ancak kemâl, mahiyetinin değişmesinden sonra ulaşmışsa, bu kemâl bütüne nüfuz etmeyebilir. Çünkü bu parça, mahiyetinin değişmesinden sonra artık o bütünün bir parçası değildir, binaenaleyh parçadaki kemâlin bütüne nüfuzu zorunlu değildir.

Örneğin, bir gümüş parçası iksir ile altın yapılsa ve böylece gümüş mahiyetinden altın mahiyetine dönüşse, bu parçanın altınlık kemâlâtının, onun bütünü olan gümüşe nüfuz ettiğini söylemek mümkün değildir. Çünkü artık bu parça, geçirdiği değişimden sonra onun bir parçası olmaktan çıktığı için onun kemâlâtı eski bütününe nüfuz edemez. Anla ve bu misali bahsettiğimiz konuya da uyarla!

Varlığın ilk taayyününün hariçte bir varlığı var mıdır, yoksa sadece ilim düzeyinde varlıktan mı ibarettir?

Bu şıklardan ikisi de doğru değildir. Çünkü sûfilerin büyüklere göre, Allah Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerinin Zatının dışında hariçte hiç bir varlık yoktur. Yine bu hariçte, taayyünlerin ve tenezzül-lerin ne bir ismi ne de resmi vardır. Eğer ilim düzeyinde varlığı kabul edecek olursak, ilim düzeyindeki taayyünün daha önce gelmesi gerekir. Bu ise kabul edilmiş olan görüşe aykırıdır, diye yapılacak bir itiraza cevaben derim ki:

İlk taayyün gerçekte sabittir. Onun, ilim düzeyinin ötesinde bir varlığı olduğu anlamında hariçte varlığının olduğu iddia edilse bu mümkündür.

Doğruyu ilham eden Allâh'tır.

KELİME ANLAMI

93. < الْمَكْتُوبُ الثَّالِثُ وَالتَّسْعُونَ > 93. Doksan üçüncü mektup (Kime gönderilmiştir?) إِلَى الْحَوَاجَةِ مُحَمَّدٍ سَعِيدٍ Hâce Muhammed Said'e (Ne hakkındadır?) فِي تَحْقِيقِ التَّعَيُّنِ الْأَوَّلِ الْوُجُودِي Vücûdi olan ilk taayyünün açıklaması وَبَيَانِ الْفَرْقِ Ve farkın beyanı hakkındadır (Neredeki?) بَيْنَ مَبَادِي تَعَيُّنَاتٍ Habib, Halil ve Kelîm'in mebde-i taayyünleri arasındaki ONLARA صَلَواتُ عَلَيْهِمُ الصَّلَواتُ وَالتَّسْلِيمَاتُ Onlara salat-u selamlar olsun. >

بِكَرَمِ اللَّهِ وَقُضِيهِ مُبَحَّاتُهُ Sonunda keşfedilmiş olan (Ne ile?) وَتَعَالَى Allah Teâlâ'nın fazlı keremiyle هُوَ الَّذِي صَارَ مَكْشُوفًا فِي الْآخِرِ Şudur ki, ilk taayyünü (Neyin?) هُوَ تَعَيُّنُ حَضْرَةِ الْوُجُودِ Yüce ve mukaddes Hazreti Zat'ın

O, Hazreti Vücûd'un taayyünüdür اَلْأَشْيَاءِ بِجَمِيعِ وَالمُحِيطِ Tüm varlıkları kuşatan
وَكَثِيرِ سِرِّ وَالخَيْرِ الْمَحْصِ Sırf hayır Bütün zıtları bir araya getiren اَلْجَمِيعِ لِجَمِيعِ الْأَضْدَادِ
مِنْ مَشَائِخِ هَذِهِ Hatta bir çoğu (Kimden?) حَتَّى إِنَّ الْأَكْثَرِينَ Ve bereketi bol olandır اَلْبَرَكَاتِ
وَمَنْعُوا إِنَّهُ عَيْنُ الذَّاتِ O, zatın aynısıdır اَلطَّائِفَةِ Bu taifenin şeyhlerinden اَلْقُلُوبِ Dediler ki:
وَفِيهِ عَلَى الذَّاتِ تَعَالَى Yüce Zat'a (Neyi?) زَايِدًا KÖTÜ Zait olduğunu (Neye?) Ve men ettiler
وَعَايَةُ الدِّقَّةِ Ve son derece lafafet vardır وَكَمَالُ اللَّطَافَةِ Ve bu taayyünde gayet incelik
(Ne?) بِحِثِّ Öylesine ki, لَا يَكَادُ Yakın değildir (Ne?) كَلِّ شَخْصٍ Her şahsın gözü (Neye?)
Onu تَمَيِّزُهُ مِنَ الْأَصْلِ (Neye?) Ve güç yetiremez وَلَا يَغْدِرُ Onu idrak etmeye يُذَرِّكُهُ
مُخْتَفِيًا Bu sebeple onun taayyünü kalmıştır (Nasıl?) اَلْبَقَى تَعَيَّنَتْ asıldan ayırmaya
Ve ayırt وَلَمْ يَتَمَيَّزْ Bu zamana kadar اِلَى هَذِهِ الْمُدَّةِ (Ne zamana kadar?) Gizli
Ve ona ibadet etti (Kim?) مُمْتَعَيْنِ Müteayyin olandan وَعَبَدَهُ Nedenmemiştir (Neden?)
Ve وَلَمْ يَطْلُبُوا O Allah'tır zannıyla اِنَّهُ هُوَ اللَّهُ (Nasıl?) بَرَّعِيمُ Büyük bir topluluk
Onun ötesinde مَا وَرَاءَهُ (Nerede?) مَعْبُودًا وَطَلُوبًا Bir mabut ve matlup (Ne?)
لِلْآثَارِ Onun mebde olduğuna (Neye?) اِنَّهُ هُوَ الْمَبْدَأُ (Neye?) Ve inandılar وَاعْتَقَدُوا
Onun yarattığını اِنَّهُ الْمَكُونُ (Neyi?) وَظَنُّوا Harici eserlere اَلْخَارِجِيَّةِ
Yani اَعْنَى تَمَيِّزِ الْحَقِّ Ve bu ayırım وَهَذَا التَّمَيِّزُ اِلِلْحَوَادِثِ الْيَوْمِيَّةِ (Neyi?)
Ay- KAN دَوْلَةً مُدْخَرَةً Hakk'ın dışındakilerden عَمَّا دُونَ الْحَقِّ (Neden?) Hakk'ı ayırmak
Sonra gelen bu aciz miskine اِلْهَذَا الْمُسْكِينِ الْعَاجِزِ الْمُتَأَخِّرِ (Kime?) rılmış bir devlet oldu
مَعَ (Kime ortaklığını?) وَتَفَى مُشَارَكَةٍ غَيْرِ الْمَعْبُودِ Mabut olmayanın ortaklığını reddetmek
Kalan bir hisse oldu كَانَ حِصَّةً بَاقِيَةً Mabut Teâlâ'ya اَلْمَعْبُودِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

(Kimden kalan?) مِنَ الْاَنْبِيَاءِ Peygamberlerden Onlara salat-u
 selam olsun (Öyle hisse ki,) غُضْبَةً Gözünden kaçmış (Kimin?) دُشَنَ لِمُلْتَقَطٍ مَا سَقَطَ Düşenleri
 toplayanın (Nereden düşenleri?) هَذَا مِنْ مَوَائِدِهِمْ Onların şu sofralarından اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ Al-
 lah'a hamd olsun هَذَا لِهَذَا الَّذِي كَى o, bizi, buna erİştirdi لِنَهْتِدَى Yoksa biz
 erişemezdik لَقَدْ جَاءَتْ And Şayet Allah bize hidayet etmeseydi لَوْلَا أَنَّ هَذَا اللَّهُ
 olsun ki getirdi (Kim?) رَبَّنَا Rabbimizin peygamberleri (Neyi?) بِالْحَقِّ Doğru olanı
 أَنَّنْ هَذَا التَّعَيُّنَ الْاَوَّلَ الْوُجُودِ Kuşkusuz keşfedilmiş oldu ki Bu vücûdî
 olan ilk taayyün هُوَ رَبُّ خَلِيلِ الرَّحْمَنِ O Halilü'r-Rahman'ın rabbidir وَعَلَيْهِ Onun mebd-
 e-i taayyün ve ona اَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ Salat-u selam olsun وَتَعَيُّنُ خَلِيٍّ Ve (Allah'a) dostluğunun taayyünüdür وَصَارَ مَكْشُوفًا
 Keşfedilmiş oldu ki, هَذَا التَّعَيُّنَ Bu taayyünün merkezi هُوَ جُزْؤُهُ Ki o en kıymetli parçasıdır بِالْاَضْلِ Ve orada asla daha
 yakın olma nispeti vardır (Neden?) مِنَ الْاَجْزَاءِ الْاُخْرَى Diğer parçalar arasından (İşte
 bu merkez) هُوَ رَبُّ حَبِيبِ اللَّهِ Allah'ın habibinin rabbi وَمَبْدَأُ تَعَيُّنِهِ Onun mebd-e-i
 taayyünü وَتَعَيُّنُ مُحَبِّبِهِ Ve muhabbetinin taayyünüdür جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ Ona ve tüm
 peygamberlere اَلصَّلَوَاتُ وَالسَّلَامَاتُ Salat-u selamlar olsun (فَإِنْ قِيلَ) Denilirse ki: إِذَا
 قَامَ مَعْنَى قَوْلِ نَبِيِّنَا رَبِّ الْخَلِيلِ (Ne?) İlk taayyün olduğunda كَانَ التَّعَيُّنَ الْاَوَّلَ
 Peygamberimizin şu sözünün anlamı ne? عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ Her ikisine de salat-
 u selam olsun اَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ Allah'ın ilk yarattığı Benim nurumdur (قُلْتُ) Derim
 ki: دَايِرَةِ اَسْبَقِ اَجْزَاءِ الدَّائِرَةِ دَايِرَةِ اِنْ مَرَكَزِ الدَّائِرَةِ Dairenin merkezi

parçasıdır وَلَئِنْ لِّلْجُزْءِ Ve de parçanın الْكُلِّ Bütüne önceliği vardır صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Öyleyse peygamberimizin mebd-i taayyünü olur مَبْدَأُ تَعْيِينِهِ Allah ona salat-u selam etsin عَنِ الَّذِي الَّذِي عَنِ (Ne ile?) 'Benim nurum' ifadesiyle (Ne olur?) الْكُلِّ Hepsinden önde olur بِالْطَّرِيقَةِ Tabii olarak وَالْدَّائِرَةُ Dairenin bir parçası وَإِنْ كَانَ جُزْأً مِّنَ الدَّائِرَةِ Dairenin merkezi وَمَرْكَزُ الدَّائِرَةِ Daire de onun bütünü olsa da وَلَكِنَّهُ جُزْءٌ Ancak o öyle bir parçadır ki, نَشَأَ مِنْهُ Daire de onun bütünü olsa da Ondan doğmuştur (Ne?) الْكُلِّ Bütünün diğer parçaları فَإِنَّ جَمِيعَ أَجْزَاءِ مُحِيطٍ Bütünün diğer parçaları Zira daireyi çevreleyen parçaların hepsi ذَلِكِ الْجُزْءِ Bu parçanın göl- فَلَوْ لَمْ يَكُنْ ذَلِكِ الْجُزْءِ Ki o, şu dairenin merkezidir هُوَ مَرْكَزُ تِلْكَ الدَّائِرَةِ Eğer bu parça olmasaydı Dairenin ne ismi ne de resmi olmazdı هُوَ مَرْكَزُ تِلْكَ الدَّائِرَةِ Aşkar oldu ki, فَاتَّضَحَ Hazreti Halil'in rabbi مَبْدَأُ وَمَنْشَأُ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ O ilk taayyündür هُوَ التَّعْيِينُ الْأَوَّلُ Ve mebd-i taayyünü وَآشْرَفُ أَجْزَاءِ تِلْكَ Ki o parça, merkez وَآشْرَفُ أَجْزَاءِ تِلْكَ Ve şu dairenin parçalarının en şereflişidir رَبِّ حَضْرَةِ خَاتِمِ الرُّسُلِ (İşte o) son peygamber hazretlerinin rabbidir عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ Ona ve tüm peygamberlere فَيَكُونُ أَسْبَقَ Ve onun mebd-i taayyünü SALAT-U SELAM OLSUN تَعْيِينِهِ Ve onun mebd-i taayyünü BÖYLECE hepsinin en önde geleni التَّبَوُّة خَاتِمِ الرُّسُلِ Son peygamberin hakikati olur وَيَكُونُ مَنشَأُ ظُهُورِ الْآخِرِينَ أَيْضًا هِيَ Ve diğerlerinin zuhur ettiği kaynak da o olur فِي الْحَدِيثِ الْقَدِيسِ İşte bu sebeple hadis-i kutside gelmiştir (Kim hakkında?) اللَّهُ فِي شَأْنِ حَبِيبِ اللَّهِ Sen olmasaydın

الَّتِي لَهَا مُنَاسَبَةٌ Salat-u salam olsun Ki o Velayet-i Museviye'nin
 münasebeti vardır (Ne ile?) بِمُحِيطِ الدَّائِرَةِ Dairenin çevresiyle İşte bu
 sebeple denildi ki: Velayet-i Muhammediye إِنَّ الْوَلَايَةَ الْمُحَمَّدِيَّةَ
 مِنْ بَرَكَاتٍ كُلِّهَا وَكَيْفِيَّةُ الْمُحِبِّيَّةِ أَيْضًا Muhibbiyetin keyfiyeti de
 Zira ikinci merkez فَإِنَّ الْمَرْكَزَ الثَّانِيَّ Bu velayetin bereketlerindendir
 بِأَمْرِ أَجْهَافِهَا (Ne sebebiyle?) Kuşkusuz daire olmuştur (Ne mahbubiyet)
 وَظَهَرَ O ikinci merkez (mahbubiyet) ile بِدِ (Ne ile?) muhibbiyetin iç içe olması sebebiyle
 يُتَبَيَّنُ (Nere?) Başka bir merkez (sırf mahbubiyet) مِنْهُ Ve ondan zuhur etmiştir (Ne?)
 أَوْرَثَ Sebebi olmuştur Bu üçüncü merkez هَذَا الْمَرْكَزُ الثَّالِثُ, بَلِّغْ بِلَاغًا
 وَجَعَلَهَا أَقْرَبَ مِنَ الْأَقْرَبِ Muamelenin çokça yükselmesine (Neye?)
 (Nerede?) مِيسْرًا لَا عُسْرَ Misra: Zorluk yoktur (Nerede?)
 وَفِي كَرَمٍ Kerem sahipleriyle yapılan işte Dahi neyi ifade edeyim
 مِنْ هَذِهِ الْأَسْرَارِ وَالذَّقَائِقِ (Neden?) Buna ilave olarak (Nasıl?) ذَلِكَ
 وَوَرَاءَ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ (Nereden?) Ne denilsin ve açıklansın (Nasıl?)
 وَإِنْ لَمْ يَكُنْ Bundan daha fazla olarak (Nasıl?) BUNDAN
 وَوَرَاءَ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ (Nerede?) Her ne kadar (bu anlattıklarım) olmasa da (Nerede?)
 أَوْ جُزْءٍ جُزْئِهِ Onun bir parçası Veya parçasının parçası
 وَكَفَيْتُهُ بَعِيدٌ عَنِ التَّعْيِينِ الْأَوَّلِ بِوَاسِطَةٍ أَوْ بِوَاسِطَتَيْنِ (Ne ile?) Bir veya iki vasıta ile
 (Nasıl?) Keşif nazarında (Nasıl?) فَالْكَشْفُ (Nasıl?) Ancak o, ilk taayyünden uzaktır (Nasıl?)
 وَأَقْرَبُ مِنْهُ Ve yine ondan çok daha yakındır (Nasıl?) مَرَاهِلَ Merhalelerce

إِنَّ كُلَّ (فَإِنْ قِيلَ) Mesafelerce بِمَنَازِلَ (Ne kadar?) Matluba اِلَى الْمَطْلُوبِ
 بütüne de nasiptir مُيَسَّرٌ لِّلْكَلِّ Parçaya nasip olan her türlü kemal كَمَالٍ مُيَسَّرٍ لِلْجُزْءِ
 مَعَ أَجْزَاءَ (Ne ile beraber?) Bu parçadan ibarettir عِبَارَةٌ عَنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ Zira bütün فَإِنَّ الْكُلَّ
 حُصُولِ السَّبْقَةِ (Neyin?) Öyleyse sebebi nedir فَمَا وَجْهُهُ Diğer parçalara beraber دُونَ (Nasıl?) Parçaya لِلْجُزْءِ (Neye?) Önceliğin ve yakınlığın nasip olmasının وَالْقُرْبِ
 Parçaya إِنَّ الْكَمَالَ الَّذِي يَخْضُلُ لِلْجُزْءِ (قُلْتُ) Derim ki: Bütüne nasip olmadan الْكُلِّ
 Bu, bütüne de nasip Bu, بِأَلَا صَلَاةٍ Asıl olarak كَمَالٍ مُيَسَّرٌ لِلْجُزْءِ (Nasıl?)
 Parçaya تَابِيَّهٍ لِلْجُزْءِ (Nasıl?) Asıl olarak nasip olmaz
 لَيْسَتْ Ve hiç kuşkusuz أَنَّهُ لِلْأَصَالَةِ سَبْقَةٌ Asaletin öyle bir önceliği vardır ki, لَا شَكَّ
 Ve aslın öyle bir yakınlığı vardır ki, لَيْسَ O tâbi olmakta yoktur وَلِلْأَصْلِ قُرْبٌ هِيَ لِلتَّبَعِيَّةِ
 Eğer dairenin merkezi فَلَوْ كَانَ مَرْكَزُ الدَّائِرَةِ O parçada yoktur هُوَ لِفَرْعٍ
 فِي كَمَالَاتِهِ الْمُخْصُوصَةِ بِهِ (Ne hususunda?) Daireden daha önde olmuşsa الدَّائِرَةِ
 Kendisine ait kemâlât hususunda لَسَاغَ Elbette (daha yakın olması da) caizdir
 إِنَّمَا يَسْرِي أَنَّ كَمَالَ الْجُزْءِ: Cevabın açıklaması: (وَالْتَحْقِيقُ) فِي الْجَوَابِ
 Bu kemal إِذَا كَانَ ذَلِكَ الْكَمَالُ نَاشِئًا (Ne zaman?) Bütüne sadece geçer فِي الْكُلِّ
 Asıl parçanın mahiyetinden (Neden?) كَمَالٍ مُيَسَّرٌ لِلْجُزْءِ الْأَصْلِيَّةِ kaynaklandığında
 Ama kemal parçaya arız olduğunda (Neden sonra?) كَمَالٍ عَارِضًا لِلْجُزْءِ
 Lazım gelmez (Ne?) أَنَّ يَسْرِيَ ذَلِكَ لَا يَلْزَمُ Mahiyeti değiştikten sonra
 Zira bu parça لَمْ يَتَّقِ جُزْأً فَإِنَّ ذَلِكَ الْجُزْءِ Bu kemalin bütüne geçmesi فِي الْكُلِّ
 (Neden sonra?) Şu bütünün parçası olarak kalmamıştır لَمْ يَتَّقِ جُزْأً لِيَذَلِكِ الْكُلِّ

(أَجِيبُ) Cevaben derim ki: أَنَّهُ O vücûdî taayyün نَفْسُ فِي نَفْسٍ ثَابِتٌ Nefsü'l-emirde
 sabittir فَلَوْ قِيلَ Şayet hükmedilseydi (Neye?) بِالتَّبْوَاتِ الْخَارِجِيَةِ Hariçte sübutuna يَمَعْنَى
 أَيْضًا لَسَاغَ Onun ilmin ötesinde bir sübutu vardır أَنَّهُ لَهُ ثُبُوتٌ فِيمَا وَرَاءَ الْعِلْمِ
 Bu da caiz olurdu وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ Allah Subhânehu أَلْمُلِهِمُ لِلصَّوَابِ Doğruyu ilham
 edendir...